

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος**

Όνομα αξιολογούμενου: ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΙΠΙΔΗΣ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή: ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΑΚΩΣΤΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:	ΤΣΙΡΙΠΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α' - Copy.pdf
Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:	ΤΣΙΡΙΠΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ 1Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf
Ημερομηνία 1ης συνάντησης:	29/05/2024
Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:	ΤΣΙΡΙΠΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ 2Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ - Copy.pdf
Ημερομηνία 2ης συνάντησης:	03/06/2024

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ ΠΕΔΙΟ Α1 Εκπαιδευτικός: ΤΣΙΡΙΠΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Λαμβάνοντας υπόψη τις συναντήσεις προετοιμασίας για την παρατήρηση των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις διδασκαλίες, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία ή τεκμήρια που ο αξιολογούμενος έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό του φάκελο, καθώς και τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, φαίνεται ότι ο εκπαιδευτικός ΠΕ70 ΤΣΙΡΙΠΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ παρουσίασε ένα υψηλό επίπεδο προετοιμασίας και διδακτικών αντικειμένων, το εκπαιδευτικό του έργο κρίνεται ως «εξαιρετικό». Ο εκπαιδευτικός εφάρμοσε μια διαφοροποιημένη προσέγγιση στις διδασκαλίες του, λαμβάνοντας υπόψη του τόσο τους γενικούς όσο και τους ειδικούς παράγοντες που σχετίζονται με τις εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών/τριών του. Αναφορικά με την: αα) Προετοιμασία της διδασκαλίας: Η προετοιμασία διδασκαλίας είναι το πρώτο στάδιο που καθορίζει την επιτυχία της μαθησιακής διαδικασίας, καθώς συνδέεται με τον σχεδιασμό των μαθησιακών στόχων, την επιλογή κατάλληλων υλικών και την προσαρμογή στις ανάγκες των μαθητών/τριών. Η προετοιμασία περιλαμβάνει τόσο τη γνώση του αντικειμένου όσο και τον σχεδιασμό της διδακτικής διαδικασίας. Στην πρώτη διδασκαλία για τη γεωμορφολογική δομή της Ευρώπης, η προετοιμασία ήταν εξαιρετική, λαμβάνοντας υπόψη την ποικιλομορφία των μαθητών/τριών, τόσο γνωστικά όσο και παιδαγωγικά. Η χρήση πολυμέσων (PowerPoint, Wordwall) αναδεικνύει τη διεπιστημονική προσέγγιση και την ένταξη των ΤΠΕ στη διδασκαλία, όπως προβλέπεται από σύγχρονα

εκπαιδευτικά πρότυπα (Salomon, Perkins, & Globerson, 1991). Η διαφοροποίηση των φύλλων εργασίας ενισχύει την εξατομικευμένη μάθηση, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Στη δεύτερη διδασκαλία για τη Μικρασιατική Καταστροφή, η προετοιμασία συνδύασε την ιστορική μάθηση με συναισθηματική εμπλοκή των μαθητών/τριών. Η ένταξη πρωτογενών πηγών, όπως οι μαρτυρίες και τα μουσικά ακούσματα, αναδεικνύει την αξία της βιωματικής μάθησης στην ιστορία. Η χρήση της μουσικής ως αφόρμηση στη διδασκαλία συνάδει με τη θεωρία της πολυτροπικής μάθησης, που ενισχύει τη μάθηση μέσω πολλαπλών καναλιών (ακουστικά, οπτικά, κ.λπ.). αβ) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Η γνώση του γνωστικού αντικειμένου είναι θεμελιώδης για την επιτυχημένη διδασκαλία. Η θεωρία του Bruner (1960) για την ανακαλυπτική μάθηση υποστηρίζει ότι ο εκπαιδευτικός πρέπει να οργανώνει το περιεχόμενο με τρόπο που ενθαρρύνει τους /τις μαθητές/τριες να ανακαλύπτουν και να κατανοούν τη γνώση από μόνοι τους. Στην πρώτη διδασκαλία ο εκπαιδευτικός έδειξε υψηλό επίπεδο γνώσης της γεωμορφολογικής δομής της Ευρώπης, παρουσιάζοντας με σαφήνεια τις φυσικές δομές της ηπείρου. Ο εκπαιδευτικός απέδειξε την ετοιμότητά του με την ενσωμάτωση γεωμορφολογικών χαρτών και την οργάνωση του περιεχομένου με τρόπο που αναδεικνύει τη σημασία των γεωλογικών σχηματισμών της Ευρώπης. Η χρήση διερευνητικών ερωτήσεων ενίσχυσε τη βαθύτερη κατανόηση των μαθητών/τριών, όπως προβλέπει η θεωρία της διερευνητικής μάθησης, η οποία εστιάζει στη μάθηση μέσω της ανακάλυψης και της διερεύνησης. Η ετοιμότητα του εκπαιδευτικού στη δεύτερη διδασκαλία ήταν εμφανής. Η διδασκαλία της Μικρασιατικής Καταστροφής εμπλουτίστηκε με ιστορικές πηγές και αποσπάσματα μαρτυριών, αναδεικνύοντας την ικανότητά του να συνδέει τα γεγονότα με τις ανθρώπινες εμπειρίες. Η ετοιμότητα του εκπαιδευτικού ήταν εξαιρετική, καθώς διαφαίνεται βαθιά γνώση της ιστορικής περιόδου και του περιεχομένου. Η ενσωμάτωση πρωτογενών και δευτερογενών ιστορικών πηγών επιτρέπει στους/στις μαθητές/τριες να αναπτύξουν δεξιότητες ιστορικού γραμματισμού. Η χρήση της προσωπικής αφήγησης της Φιλίως Χαϊδεμένου προάγει την ενσυναίσθηση και τη βιωματική κατανόηση της ιστορίας, ενώ η καθοδήγηση των μαθητών/τριών στις δραστηριότητες αποδεικνύει την ικανότητα του εκπαιδευτικού να ερμηνεύει και να παρουσιάζει σύνθετες έννοιες. αγ) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Η διδακτική μεθοδολογία είναι καθοριστικής σημασίας για την επίτευξη των εκπαιδευτικών στόχων. Σύμφωνα με τη θεωρία της κοινωνικής μάθησης, η ενεργή συμμετοχή των μαθητών/τριών, η συνεργασία και η αλληλεπίδραση με τους/τις συμμαθητές/τριές τους είναι σημαντικές για την οικοδόμηση της γνώσης. Στην πρώτη διδασκαλία, η χρήση ομαδοσυνεργατικών μεθόδων, όπου οι μαθητές/τριες εργάστηκαν σε ομάδες για να εντοπίσουν γεωμορφολογικά χαρακτηριστικά της Ευρώπης, ενισχύει την αλληλεπίδραση και την κοινωνική μάθηση. Η διδασκαλία αυτή αντικατοπτρίζει τη θεωρία του Vygotsky (1978) για τη σημασία της κοινωνικής διάστασης στη μάθηση και της ζώνης της επικείμενης ανάπτυξης, όπου η συνεργασία μεταξύ μαθητών/τριών προάγει τη γνώση. Επιπλέον, η διερευνητική μάθηση, όπου οι μαθητές καλούνται να εξάγουν συμπεράσματα μέσω της μελέτης χαρτών, συνάδει με τη θεωρία της ανακάλυψης του Bruner. Η διδακτική αυτή προσέγγιση επιτρέπει στους/στις μαθητές/τριες να αποκτήσουν εμπειρική γνώση και να συμμετάσχουν ενεργά στη μαθησιακή διαδικασία. Στη διδασκαλία για τη Μικρασιατική Καταστροφή, η διδακτική μεθοδολογία συνδύασε τη διερευνητική μάθηση με βιωματικές δραστηριότητες. Οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να γράψουν από την οπτική γωνία των προσφύγων, προσεγγίζοντας την ιστορία με τρόπο που ενισχύει τη συναισθηματική κατανόηση και την ενσυναίσθηση, όπως προβλέπει η θεωρία της συναισθηματικής νοημοσύνης του Goleman (1995). αδ) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης: Η διαχείριση της τάξης και η αλληλεπίδραση του εκπαιδευτικού με τους/τις μαθητές/τριες είναι καθοριστική για τη δημιουργία ενός ασφαλούς και θετικού μαθησιακού περιβάλλοντος. Σύμφωνα με τη θεωρία της κοινωνικοπολιτισμικής μάθησης του Vygotsky (1978), η μάθηση λαμβάνει χώρα μέσα από την κοινωνική αλληλεπίδραση, με την τάξη να λειτουργεί ως χώρος δυναμικής ανταλλαγής ιδεών. Στην πρώτη διδασκαλία, ο εκπαιδευτικός χρησιμοποίησε στρατηγικές οργάνωσης της τάξης που προάγουν τη συνεργατικότητα και τη συμμετοχικότητα. Η κατανομή των μαθητών/τριών σε ομάδες εργασίας και η ανάθεση συγκεκριμένων ρόλων, σύμφωνα με τη θεωρία της κοινωνικής μάθησης του Bandura (1977), ενισχύει την ανάπτυξη δεξιοτήτων επικοινωνίας και συνεργασίας, δημιουργώντας ένα υποστηρικτικό περιβάλλον μάθησης. Η ενεργή αλληλεπίδραση του εκπαιδευτικού με τους/τις μαθητές/τριες, μέσω στοχευμένων ερωτήσεων και ανατροφοδότησης, ενίσχυσε τη συμμετοχή και την προσοχή των μαθητών/τριών και συνέβαλε στη δέσμευσή τους στη μαθησιακή διαδικασία. Στη δεύτερη διδασκαλία, η αλληλεπίδραση μεταξύ εκπαιδευτικού και μαθητών/τριών χαρακτηρίστηκε από ενσυναίσθηση και ανοιχτή επικοινωνία. Η προσέγγιση αυτή, δημιούργησε ένα περιβάλλον στο οποίο οι μαθητές/τριες αισθάνονταν ασφαλείς να εκφράσουν τα συναισθήματά τους και να συζητήσουν δύσκολα θέματα όπως η προσφυγιά και η απώλεια. Η υποστήριξη της κριτικής σκέψης μέσω της ανάλυσης ιστορικών πηγών και της συζήτησης περί δικαιοσύνης και ηθικής ενισχύει την ικανότητα των μαθητών/τριών να εξετάζουν τα γεγονότα με ευαισθησία και βαθύτερη κατανόηση. αε) Αναστοχασμός της διδασκαλίας – Αυτοαξιολόγηση της εκπαιδευτικού: Ο αναστοχασμός της διδασκαλίας είναι το τελικό και καθοριστικό στάδιο για τη βελτίωση της διδακτικής πρακτικής. Ο αναστοχαστικός εκπαιδευτικός είναι αυτός που μπορεί να αξιολογήσει την αποτελεσματικότητα των μεθόδων του και να προσαρμόσει τις στρατηγικές του σύμφωνα με τις ανάγκες των μαθητών/τριών του, όπως προτείνει η θεωρία του Schon (1983) για τον αναστοχασμό στη δράση. Στην πρώτη διδασκαλία, ο

εκπαιδευτικός ανέδειξε την ικανότητά του να αναστοχάζεται την πρόοδό του, παρατηρώντας τις αντιδράσεις των μαθητών/τριών και προσαρμόζοντας τις ερωτήσεις του αναλόγως. Η αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού ήταν αποτελεσματική, καθώς αναγνώριζε τα σημεία που χρειάζονται βελτίωση, εφαρμόζοντας ανατροφοδότηση στη διδακτική του διαδικασία. Αναγνώριζε την ανάγκη περαιτέρω διαφοροποίησης της διδασκαλίας, αυξάνοντας τις ευκαιρίες αυτενέργειας των μαθητών/τριών. Η συνεχής ανατροφοδότηση μέσω προφορικών ερωτήσεων και φύλλων εργασίας καταδεικνύει την ικανότητά του να προσαρμόζει την πορεία του μαθήματος σε πραγματικό χρόνο. Στη δεύτερη διδασκαλία, ο εκπαιδευτικός προώθησε τον αναστοχασμό και στους ίδιους τους/τις μαθητές/τριες, δίνοντάς τους την ευκαιρία να εκφράσουν συναισθήματα και σκέψεις για τη Μικρασιατική Καταστροφή. Η ενσωμάτωση της προσωπικής έκφρασης μέσω γραπτών κειμένων δείχνει μια διδασκαλία που καλλιεργεί τον μεταγνωστικό αναστοχασμό, βοηθώντας τους/τις μαθητές/τριες να κατανοήσουν τις δικές τους σκέψεις και συναισθήματα σε σχέση με το ιστορικό γεγονός. Συνοψίζοντας, με βάση τα παραπάνω, φαίνεται ότι η άριστη προετοιμασία του εκπαιδευτικού, η ετοιμότητά του ως προς τα γνωστικά αντικείμενα, η υιοθέτηση σύγχρονων διδακτικών και παιδαγωγικών προσεγγίσεων λαμβάνοντας υπόψη τις μαθησιακές, ψυχοσυναισθηματικές και κοινωνικές ανάγκες των μαθητών/τριών του, ο τρόπος διαχείρισης της τάξης, και ο αναστοχασμός του, αντικατοπτρίζουν ένα υψηλό επίπεδο δεξιοτήτων και δέσμευσης, εκπληρώνοντας τα κριτήρια για να αξιολογηθεί ως «εξαιρετικός».